

– Októberben egy majdnem kéthetes olasz turnéra megyünk, december végén vagy január elején tíz napot töltünk Németországban, újra lesz fellépésünk a Musikvereinenben, és terveink között szerepel – igaz, ez még csak nagyon haloványan körvonalazódik – egy Anglia-Wales körút is.

I Tervez-e változtatást a publikum oldaláról? Lesz-e új célközönsége a zenekarnak?

– Sokkal aktívabban vagyunk jelen a közösségi médiában, néhány hónap távlatából azonban még korai becslésekbe bocsátkozni. Amikor azt mondják rólunk, hogy öregszik a közönségünk, akkor előveszem a negyven évvel ezelőtti jelentéseket, amikben megállapítják, hogy hát sajnos öregszik a közönségünk. Ne felejtjük el, hogy az emberek átlagéletkora jelen-

tősen nőtt, egy nyugdíjas közel 10 évvel jár tovább koncertekre, mint korábban. A bérleteinket eladjuk, a Ze-neakadémiára 80 százalékban, a MŰPÁba kicsit alacsonyabb számban, de mégis, a nézőtér szinte mindig megtelik. Nem panaszkodom.

I A legifjabb korosztályt már megnyerték maguknak, mi a helyzet azonban a fiatal felnőttekkel, illetve a középgenerációval?

– Néhány évvel ezelőtt a Los Angeles-i Filharmonikusok főzeneigazgatója, Esa-Pekka Salonen egy konferencián azt mesélte, hogy a 16-25 éves korosztályt megnyerni szinte lehetetlen, és ez a világ egyik legerősebb marketingjével bíró együttes vezetőjének szájából igen hiteles véleménynek számított. Friss diplomásként nincsenek olyan helyzetben az értelmiségi fiata-

lok, hogy ilyen programokra költhessenek, csak 40-50 éves korokra jutnak el oda, hogy megengedhessék maguknak ezt a luxust. A középiskolás korosztályért fáj egy kicsit a szívem, bár elmondhatom, hogy ott is vannak sikereink. Ha találunk olyan iskolát, ahol az igazgató, a zenetanár kézbe veszi az ügyet, akkor jönnek a gimnazisták is a koncertjeinkre. Erre az egyházi iskolák jobban kaphatók, ott ugyanis még van diszciplína, a világi iskolákban általában széttárják a kezüket, mondván, hogy nem kötelezhetjük a gyereket klasszikus zenei koncertlátogatásra. Mi igyekszünk átvállalni egy aprócska szeletét az oktatásnak, de sokkal inkább fordítva tudna működni a dolog, az oktatás feladata lenne, hogy behozza a kulturális intézményekbe a diákokat.

Keszler Patrícia

„Közvetítő az adminisztratív szervezet és a kuratóriumok között”

Lőrinczy György a kuratóriumi tagokat arra biztatja, inkább kevesebb, de nagyobb összegű támogatásokat osszanak szét

Lőrinczy György, az NKA új alelnöke sajtóbeszélgetésen számolt be terveiről. Gyakorlatias és tevékeny szervezőnek tartja magát, új feladatkörében, az NKA alelnökeként arra törekszik, hogy előrelépés történjen a pályázati koordináció terén, többek között szülessenek kuratóriumokon átívelő kiírások. Rövidíteni szeretné a meghirdetéstől az elbírálásig tartó időt, s ezért szigorúbb számonkérést, de szakmai segítséget egyaránt ígér. A művészeti menedzser fontosnak tartja, hogy az NKA által végzett munkáról a jövőben saját honlapjukról, s akár televíziós híradóból is értesüljenek az érdeklődők. Az NKA május 1-jétől kinevezett alelnöke szűkkörű sajtóbeszélgetésen számolt be terveiről.

„Menedzser szemléletű, főtítkári szerepkörben működő alelnököt akart Balog Zoltán miniszter, így esett rám a választása. Lengyel Györgyi közigazgatási államtitkár nagyon találó megfogalmazása szerint pedig azt szeretnék, ha közvetítő lennének az adminisztratív szer-

vezet és a szakmai kuratóriumok között.”

Hozzáteszi azt is, úgy véli, hogy a színházművészeti bizottságban végzett munkája, valamint a független színházak pályáztatásával kapcsolatos, végre nyugalmat teremtő átszervezési ötlete

irányíthatta rá a figyelmet. Valamint az, amit a miniszter így fogalmazott meg: ‘sok emberrel szót ért, s képes párbeszédet generálni a szakmai szervezetek és a politikai döntéshozók között.’ Ugyanis a színházművészeti bizottság tagjaként a színházigazgató-választá-

soknál, valamint az előadóművészeti törvény egyeztetése kapcsán is sikerrel közvetített.

Lőrinczy Györgyöt meglepte az NKA alelnökségére szóló felkérés, de mivel már operettszínházi pályázatában is hangsúlyozta, tenni szeretne a szakmáért, a szakmai párbeszédért, úgy gondolta, ha ilyen bizalmat kap, nem futamodhat meg.

„Nagyon sok ötletem van azzal kapcsolatban, hogyan lehetne jobb NKA-t felépíteni, hiszen pályázóként és kurátorként egyaránt ismerem a szervezetet. A legnagyobb gondot jelenleg a Nemzeti Kulturális Alap beolvasása jelenti az EMET-be, de lassan a folyamat végére érünk, és most már csak az összehangolási feladatokat kell megoldanunk. A pályázat, a kollégiumok megőrizték függetlenségüket, olyan részlegek kerültek csupán át ebbe a szervezetbe, mint például a könyvelés, de ezeken a területeken is lesz olyan team, amely csak az NKA ügyeivel foglalkozik.

Gyakorlatias és tevékeny szervezőnek tartom magam, így elsődlegesen igyekszem racionalizálni a különböző folyamatokat. Fontos lenne a pályázati koordináció, az, hogy ugyanarra a területre, ugyanannak a körnek ne írjon ki pályázatot az EMMI mellett az MMA és az NKA is. Ráadásul így nem látszik, ki az, aki több forrásból is pénzhez jutott, s ki az, aki sehonnan... Szintén lényegesnek tartom a kollégiumokon átvélő pályázatok kérdését. Szeretném ezért rávenni a kuratóriumi tagokat, hogy bizonyos témákban közös kiírásokat készítsenek.

A fő célok közé tartozik az is, hogy racionalizáljuk, rövidítsük a kiírástól az elbírálásig tartó időt, gyorsítsuk az NKA adminisztrációját. Ez azonban nem lehetséges anélkül, hogy a pályázati morált ne szigorítsuk. Hiszen ha a szakmai anyagot csak hiánypótlásként adják le vagy többször módosítanak a szerződésen, az ilyen és hasonló jellegű pályázati figyelmetlenségek kezelése mérhetetlenül leterheli az apparátust... A jövőben ezért kevésbé leszünk elnézőek. Azoknak viszont, akiket hiánypótlásra kell felkér-

ni, szeretném, ha pályázati workshopokat szerveznénk, hogy legközelebb már könnyebben boldoguljanak.”

Lapunk kérdésére elmondja azt is, hogy a második félévben már szűkíteni fogják a hiánypótlási lehetőségek körét, és elképzelhető, hogy az említett workshopra idén összességében sor kerül.

„Arra is figyelniünk kell, hogy minden kollégiumnál más és más módszerrel jöjjön a jó megoldás. Úgy vélem, akiknek akkora a költségvetésük, hogy az NKA által adható összeg számukra csak csepp a tengerben – itt leginkább a nemzeti intézményekre gondolok – ne ebből a forrásból kapjanak pénzt. Hiszen nekik elenyésző összeget jelentenek a pályázati győzelmek, miközben ezekkel a támoga-

tásokkal egy-egy vidéki projektet meg lehet menteni...”

A Zenekar újság felvetésére – hogy mindez hátrányosan érintené a vidéki nemzeti zenekarokat –, hozzászól, természetesen nem ezekre az együttesekre gondolt, hanem a nagy, többszáz millió forintos büdzsével bíró társulatokra.

Az új alelnök elmondja azt is, hogy a kuratóriumi tagokat arra biztatja, inkább kevesebb, de nagyobb összegű támogatásokat osszanak szét.

Azt pedig külön hangsúlyozza, hogy a könnyűzene nem a többiektől vesz el támogatási összegeket. Az Artisjus-tól ugyanis jelentős többletforrás érkezett, s ebből a pénzből a könnyűzene mellett még más területek is részesülnek.

A Zenekar kérdésére arról is beszél, hogy a szerzői jogvédőtől érkező bevételek elosztásáról nem az NKA dönt, hiszen az Artisjus pontosan meghatározza – a sugárzási mutatók alapján –, hogy az összeg milyen módon legyen felosztva a komoly-, a könnyű- és a népzene között. Az Artisjus támogatási politikája pedig azt is megszabja, hogy a jogdíjakból származó bevételek hány százalékát fordíthatják alkotói tevékenységre és mennyit rendezvényekre. Ez az arány most 80-, illetve 20%.

„Szeretném, ha erről eszmét cserélnék, hiszen jelenleg is vita tárgyát képezi, komoly kérdés, hogy az arány megfelelő-e. Nemrég egy tévés beszélgetésen találkoztam Madarász Ivánnal, s tőle is megkérdeztem, hogyan látja a kérdést. Az a cél, hogy elkészüljön a mű vagy az, hogy a megszületett kompozíciókat el lehessen játszani? Ő pedig úgy vélekedett, a zeneírásnak nem feltétlenül az a lényege, hogy az adott kompozíció azonnal felhangozzék, lehet, hogy majd a későbbi korok fogják játszani... A menedzseri, koncertszervezői fejemmel azonban úgy vélem, érdemes lenne az Artisjus kuratóriumával tárgyalni arról, hogy ez az arány változzon, s akár 30-70%-os legyen. Érdekes szakmai kérdés ez, amiről beszélünk kell.”

Lőrinczy György megemlíti, hogy a Cseh Tamás Program az elmúlt években nagyon hatásos volt, meg kell próbálni a húsz kollégiumot a kommunikáció terén az ideiglenes kollégiumok szintjére felhozni.

„Szeretném, ha arról is szót ejtenénk, hogy egyetlen nap alatt hány projekt valósul meg az NKA támogatásával, hiszen megcsúszhat, hogy százas nagyságrendről beszélhetünk. Jó volna, ha erről a saját honlapunk is hírt adna, s akár az M5-ös csatornán jelentkezhethetne NKA-híradó.”

Amit különösen érdekesnek tart, az az ideiglenes kollégiumok által végzett, nem hagyományos NKA tevékenység, hiszen a Cseh Tamás Programot követően a Halmos Béla, majd az Imre Zoltán nevével fémjelzett, ideiglenes kollégium is elindul. Kérdés, hol döntenek úgy, hogy hasonló jellegű akciókat, tehetségkutatókat életre hívó programra van szükség...

Arra a felvetésre pedig, hogy az NKA-nak mennyire kell tartania az MMA-tól, az a válasza, hogy szerinte ebben a kérdésben a Magyar Művészeti Akadémia 'túl van démonizálva'. „Sem a döntéslistákat, sem a pályázati felhívásokat nem kell hozzájuk egyeztetésre át küldeni, s az általuk delegált tagokkal sincs semmilyen gond, korábban

közülük többen tevékenykedtek kuratóriumi tagként. Persze, tisztában vagyok azzal, mennyire érzékeny kérdés egy-egy kollégium összeállítása... De azt se felejtsük el, hogy annak idején az NKA kezdeményezői között volt Fekete György, aki Antall Józsefnek arra a kérdésére, hogyan tudná egyetlen mondatban összefoglalni a Nemzeti Kulturális Alap lényegét, azt válaszolta: 'az, hogy olyan kulturális projekteket valósít meg, amelyek az NKA nélkül nem léteznének.'

Úgy vélem, ehhez a szemlélethez kelle-ne visszatérnünk... Egyébként NKA al-elnökként volt már egy megbeszélés Fekete Györggyel, amelyen az MMA vezetője nagyon szépen nyilatkozott a Nemzeti Kulturális Alapról, és hitet tett a szervezet függetlensége mellett.”

Lőrinczy György a sajtóbeszélgetésen elmondja azt is, hogy a művészeti élet számos szegmensében szerzett már tapasztalatot, most az lesz számára izgalmas, hogy új területekkel is megismerkedjen, hiszen kérdés, hogy a film, a képzőművészet, a könyvkiadás és az örökségvédelem munkáját – ahol még nincs ugyanolyan mélységű ember- és helyismerete – hogyan tudja segíteni. E téren számít persze a szakértők segítségére.

Azt is hangsúlyozza, annak kimondottan örül, hogy ő személy szerint nem diszponál egyetlen forint felett sem, hiszen így abban a szerencsés helyzetben van, hogy mindenkit, aki nála jelentkezik segítségért, nyugodt szívvel tud a kollégiumokhoz irányítani.

Hozzáteszi, a Budapesti Operettszínházat természetesen vezeti továbbra is, úgy nyert időt az NKA-val kapcsolatos teendőkre, hogy a Színház- és Filmművészeti Egyetemen jövőre nem vállal osztályt, lemondott a Magyar Színházi Társaság elnökségéről és a phd-ját is halasztotta.

„Nagy kihívás, nagy megtiszteltetés ez a poszt, kérdés, hogy mit tudok elérni. Át kell látnom az NKA ügyeit, s ha kellően ügyes vagyok, akkor már a jövő évben látszanak az általam elindított változások.”

R. Zs.

Táncos, menedzser, ügyvezető és alelnök

Lőrinczy György a Foltin Jolán és Novák Ferenc vezette Bihari János Táncegyüttesben kezdte pályafutását táncosként, később dolgozott közönségszervezőként, népművelőként, művészeti titkárként, majd négy éven keresztül a Magyar Állami Operaház marketingmenedzsere, sajtótitkára volt. Düsseldorfban szintén menedzserként tevékenykedett, majd 1996-ban a Pentaton Művész- és Koncertügynökség ügyvezető igazgatója lett, s egészen 2014-ig töltötte be ezt a pozíciót. A Városi Színház Nonprofit Kft. ügyvezetője két évig, 2012-től 2014-ig pedig a miniszterelnökség kulturális és rendezvényszervező tanácsadója. A Budapesti Operettszínház főigazgatójának 2014-ben nevezték ki. Két éve színházi menedzsmentet oktat a Színház- és Filmművészeti Egyetemen.

Pályájának eddigi éve alatt olyan projekteken vett részt menedzserként, mint az Óbudai nyáron színre kerülő Agrippina, José Carreras-, Luciano Pavarotti- és Rolando Villazon- koncertek, a Frankfurti Könyvvásár zenei programja, milleniumi hangverseny a Vatikánban vagy a Várkert Bazár nyitőünnepsége.

Lőrinczy György jelentős családi kötődéssel bír a kultúráközvetítés terén, hiszen anyai dédapja Jankovich Béla, a Tisza-kormány oktatási és vallásügyi minisztere volt, nagypapja, Dr. Lőrinczy Szabolcs pedig a Klebelsberg vezette minisztérium művészeti tanácsosaként tevékenykedett.